

tonet, at netop Betingelsen for at kunne etablere et Neutralitetsforsvar ude ved Kysten, er, at der findes en Sikring af Københavns Landside ved faste, i Fredstid forberedte Værker, og man maa ikke glemme, at til Besætning for denne Stilling skal der kræves det gamle Mandskab. Den mobile Hær bliver derved frigjort og faar Lejlighed til at gribe ind ved Neutralitetskrænkelser ude ved Kysten, det, som jo ogsaa er Formaalet for det ærede Medlems Bestræbelser, naar vi skulle skabe et Forsvar.

Det ærede Medlem udtalte, at man den Gang fra Regeringens Side havde set ensidigt paa Forsvarssagen. Ja, det er en Udtalelse, som vel sagtens kan ramme alle politiske Partier. Det er i alt Fald en Udtalelse, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) ogsaa har gjort til sin for Venstres Vedkommende i et lille Skrift, som han udgav i 1901 og kaldte „Dansk Politik“. Han udtaler der, at Venstre ogsaa, tvunget af Omstændighederne og Forholdene, er kommet til at se ensidigt paa Forsvarssagen. Det er det, vi nu skulle se at komme bort fra, det er det, vi nu gennem de forestaaende Forhandlinger skulle søge at faa til at blive et tilbagelagt Stadium, og jeg for mit Vedkommende har ikke opgivet Haabet om, at det skal lykkes.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de Bestemmelser i de forelagte Forslag, som jeg kunde ønske ændrede. Jeg har jo ved Sagens anden Behandling i sidste Samling fremsat en Del Ændringsforslag, og disse Ændringsforslag ville indeholde tilstrækkelig Oplysning om, hvad der fra vor Side i saa Henseende ansaas for fornødent. Jeg skal blot tilføje, at det blev bebrejdet os, at disse Ændringer vilde medføre en Merudgift udover den, som er en Følge af det af Regeringen forelagte Forslag. Jeg har nu den Tro, at ved de Ændringer, der var foreslaaede fra vor Side, vilde der tilvejebringes en saadan Styrkelse af vort Forsvar, at naar man sammenligner den Forøgelse i Styrke, som opnaaedes derved, med de Penge, der anvendtes dertil, vilde man sikkert komme til det Resultat, at disse Penge vilde være særdeles godt og nyttigt anvendte. Men hvis man for øvrigt skulde være betænkelig overfor den Merudgift, som vilde flyde deraf, vil jeg sige, at jeg vilde for mit Vedkommende anse det for betimeligt og ogsaa rigtigt, at man i saa Tilfælde skred til en Værne-

skat. Et Udkast til et saadant Forslag er jo i sin Tid forelagt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds. Det skulde gaa ud paa, at saadanne unge Mænd, som, uden at være generede af nogen som helst Svaghed, der kunde hindre dem i at passe deres daglige Gerning, dog havde en eller anden Svaghed, som hindrede dem i at blive udskrevne til Militærtjeneste, kom til at betale en Værneskat. Jeg tror, at vi fra vor Side vilde give et saadant Forslag vor Tilslutning, saafremt de derved indkomne Midler kunde anvendes til Forbedring af det af Regeringen fremsatte Forslag. — Jeg ønskede ogsaa den Gang og gentager dette Ønske, at der ved de forestaaende Forhandlinger vil blive taget det størst mulige Hensyn til de Krav og Ønsker, som fremsættes fra Skytteforeningens Side.

Jeg kan ikke tilbageholde en Beklagelse af den Nedsættelse, der fandt Sted med Hensyn til Bevillingerne til Flaaden, baade Bevillingen en Gang for alle og de aarlige Bevillinger. Der er for mig ikke nogen som helst Tvivl om, at de tilforordnede baade for Hærens og Flaadens Vedkommende havde nedstemt deres Krav til, hvad de overhovedet ansaa for nødvendigt, naar man skulde naa til en betryggende Ordning. Jeg haaber derfor, at disse Nedsættelser maa blive gjorte til Genstand for fornyet Overvejelse, og at de ikke vilde blive fastholdte ved den endelige Afgørelse. Det er dog sikkert hos enhver af de tre forsvarsvenlige Grupper hævet over enhver Tvivl, at af Styrken af vort Forsvar afhænger Værdien af vor Neutralitetserklæring og dermed Muligheden for at undgaa at blive inddragen i krigerske Konflikter. Det betragtes sikkert ogsaa af de tre nævnte Grupper — og det er en Opfattelse, som sikkert deles baade af vore militære og vore udenrigspolitiske sagkyndige — som en sandsynlig, ja ganske selvfølgelig Sag; at have vi enten forsømt vort Forsvarsvæsen eller fuldstændig opgivet det, have vi derved selv bidraget til, at vi blive betragtede som en Fare for vore Omgivelser, og Følgen deraf vil efter al menneskelig Beregning blive den, at vi vilde blive dragne ind i enhver krigersk Konflikt, vort Land besat af de krigsførende Magter, og at vi løbe den største Risiko for efter Krigen at miste vor Selvstændighed. De Forholdsregler og Beslutninger, vi til Slut tage med Hensyn til Beskaffenheden af den Ordning, som vort Forsvar skal have, maa baade ude og hjemme kunne opfattes paa den Maade, at